

L'assassinat i la por

Lluçà

Ubicació

Comarca:	Lluçanès
Lloc/Adreça:	Terme de Lluçà. Lluçà
Emplaçament	En una masia no determinada del terme municipal

Coordenades:

Latitud:	42.0681
Longitud:	2.07334
UTM Est (X):	423338
UTM Nord (Y):	4657753

Classificació

Número de fitxa	08109 - 201
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Alguns veïns del municipi encara recorden la llegenda
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa:	dl., 08/06/2009 - 02:00

Descripció

"Es conta que en aquesta casa vivia ja fa molts anys un matrimoni que tenia dues filles encara molt jovencelles. Però, segons comentava el veïnat, la parella no vivia gaire bé, deien que l'amo de la masia feia mal passar a la seva esposa, i els mals tractes que rebia es devien a què el marit havia avorrit la seva esposa,

ja que tenia una amistançada.

Així anaven passant els dies, fins que va córrer la veu que la mestressa de la casa era morta i la seva mort havia estat en circumstàncies un xic estranyes. A partir de l'endemà mateix de la mort de la mare, en aquella casa varen començar a passar tota una colla de coses força misterioses. Cada dia al matí la mare apareixia a sota de la volta del femer, on es reunia amb les seves filles, les quals endreçava, empolainava i pentinava amb unes trenes tan polides com mai les havien portat. Cada dia al matí les dues nenes apareixien netes, endreçades i pentinades. Això va durar molt de temps. El pare no entenia com carai se les empescaven les dues noies per anar tan polides.

Quan el seu pare o una altra persona els preguntava com era que portaven aquelles trenes tan maques les dues germanes mai no contestaven. Qui les endreçava els va prohibir revelar el secret. El dia que algú el sabés deixaria de pentinar-les i endreçar-les. Però el pare era molt malcarat i al cap d'un temps va obligar les filles a revelar el secret.

- Cada dia al matí i a sota de la volta del femer la mare ens pentina i endreça.

Al dia següent la mare va aparèixer com cada dia i va dir a les seves filles:

- No heu complert el que jo us vaig demanar. Com que heu revelat el secret al vostre pare ja no em veureu mai més.

I des d'aquell dia les dues germanes es van haver de pentinar i endreçar elles mateixes, ja que la mare no la van tornar a veure mai més. Des d'aquell dia es va començar a sentir por en una habitació de la casa, l'habitació misteriosa.

A les acaballes del segle XIX un pagès que vivia en una masoveria del terme de Sagàs va anar a arrendar aquesta masoveria del municipi de Lluçà. En aquella època quan un masover canviava de masoveria l'hivern abans anava a preparar els guarets, fangar i fer algun tros de rompuda. Això era un costum dels pagesos per tenir la terra ben preparada i, al mateix temps, donar una bona impressió a l'amo, perquè acceptés el nou masover de més bon grat. El Josep, que era l'hereu de la família arrendadora, va anar amb el seu germà Ton per comprovar si calia fer rompuda i sequeres o si només fangant la terra ja n'hi hauria prou. Els dos germans dormiren a la casa dels amos els dies que els va caldre estar a la finca preparant les terres i els va tocar dormir a l'habitació destinada als mossos. El mosso que hi havia va dir als dos germans:

- A l'habitació on us fan dormir, jo no hi vull dormir mai. "Racorcina", quina por que s'hi sent! A les dotze de la nit et desperta una por que et deixa glaçat. Ja us espavilareu, no hi vull pas saber res.

El Josep i el seu germà Ton eren uns nois que no feien massa cas d'aquestes coses i si es trobaven amb algun entrebanc se'n sabien sortir força bé, estaven curats d'espants. Al vespre, després de sopar, van anar a dormir, no van veure res que els fes sospitar que en aquella habitació hi pogués passar res estrany. Quan eren ja dintre el llit un dels germans va dir:

- Saps que et dic, potser que no dormim massa fort, sent la primera nit. Serà millor que estiguem una mica a l'aguait del que pugui passar, amb aquestes coses mai no se sap.

Els germans estaven un xic cansats, ja que havien passat tot el dia fent rompuda. Varen deixar-se anar damunt del llit i santament van agafar el son. Quan faltava poc per les dotze de la nit el Pep es va despertar i va veure que el seu germà tampoc dormia i van comentar:

- Ja falta poc per les dotze. Ara només cal esperar per comprovar si és veritat el que ens ha dit el mosso.

Observacions:

(Continuació descripció) Al punt de les dotze varen sentir tres cops molt forts a dalt al sostre, seguidament un soroll com si ragés un raig d'aigua i, a continuació, va sortir del sostre un raig de llum que, tot rebotant damunt d'una rajola, es va dirigir cap a la finestra, desapareixent en la foscor de la nit. Això durava com uns dos minuts, des que se sentien els cops fins que la llum sortia per la finestra. Els dos germans van comentar:

- Si això és el que passa ja podem dormir tranquils.

L'endemà a primera hora del matí el mosso ja els esperava. Després de donar el bon dia els preguntà com havien passat la nit.

- Nosaltres molt bé, i tu?

- No heu sentit por?

- Alguna cosa sí, però hem dormit tota la nit com un soc i no ha passat res, ja ho veus, estem bé.

Al dia següent el fenomen es va repetir, i així cada nit, però als quatre o cinc dies ja ni tan sols sentien el que passava. Un dels dos germans es despertava, i comprovava que els tres cops, el soroll de l'aigua i el raig de llum es repetien igual cada nit. Al matí, després de donar-se el bon dia, el primer que es preguntaven era:

- Has sentit res tu?

Si era el cas que un dels dos estava despert en el moment de produir-se la por, llavors deia que havia estat com sempre, ja no feien cap més comentari. Tot i així, tenien curiositat per saber què passava en aquella habitació i un dia van preguntar a l'amo si ho sabia. L'amo va respondre:

- Això és cosa del mosso i no cal que li feu massa cas, està carregat de romanços.

L'hivern anava passant i els nois anaven preparant la terra per poder plantar a la primavera. Un dia, mentre els dos germans fangaven un camp prop del camí ral que va de Santa Eulàlia de Puig-oriol a Alps, que era molt transitat, un dels transeünts es va aturar a fer la xerrada. Els va preguntar:

- Fa molts dies que treballeu en aquesta casa?

- Tot just fa tres setmanes - van respondre els germans.

- Heu vist o sentit alguna cosa que us faci pensar que en aquesta casa passa alguna cosa un xic estranya?

-Sí que hi ha una cosa que ens té un xic intrigats - va contestar el Pep -. Cada nit al punt de les dotze a l'habitació on dormim se sent un soroll que no és gens normal. També apareix un raig de llum que baixa del sostre i rebotant damunt d'una rajola surt per la finestra. Però com que és una cosa inofensiva dormim tranquil·lament i llestos.

- Cap persona no us ha dit res del que va passar en aquesta casa?

- Doncs no, vaja, el mosso ens va dir que en aquella habitació s'hi sentia por, però mai ningú no ens n'ha dit res més. Un dia ho vam preguntar a l'amo i la resposta va ser que eren coses del mosso.

- Mireu, en aquella habitació hi va haver un assassinat. Una dona va morir escanyada. Quan va caure morta al terra, va treure tres gotes de sang que van tacar una rajola. El qui la va escanyar, després de cometre l'assassinat, va posar la morta damunt del llit simulant una mort natural i va ben fregar les taques de sang de la rajola en un intent d'esborrar el rastre de la malifeta. Quan va tornar a entrar es va trobar novament amb les tres taques, les va rentar moltes vegades, i en veure que no marxaven, va fer canviar la rajola, però de nou les taques apareixien. Es veu que varen canviar la rajola tacada de sang fins a tres vegades. Al final, van tancar l'habitació amb pany i forrellat. Al cap d'un temps van tornar-la a obrir, però les taques continuaven damunt de la rajola, no tan vermelles com abans, però es veien. L'habitació va ser destinada als mossos o jornalers que treballaven a la casa.

- Trobo que és una història molt interessant, però no entenc què tenen a veure les taques de sang amb el fenomen del raig d'aigua, el soroll i la llum - digué el Pep.

- Heu mirat si a la rajola on cau el raig de llum s'hi coneixen encara les tres gotes de sang? - preguntà el vianant.

Història

(Continuació descripció) - Doncs mira, jo no sé si són gotes de sang o què és, però sí que just en el punt on cau el raig de llum hi ha tres taques fosques damunt mateix de la rajola - digué el Pep.

- Però que carai té a veure una cosa amb l'altra? - va continuar el Pep.

- Mireu, aquest fenomen és una manifestació de la difunta per castigar el qui la va matar. Les tres taques de sang són el record permanent del crim comès i les aparicions són un recordatori diari que fa la difunta a qui la va matar. Aquest fenomen va començar a aparèixer quan la dona va deixar d'aparèixer sota de la volta del femer.

- Però el qui la va matar no dorm a l'habitació on passa això, llavors com pot saber què passa? - digué el

Pep.

- El qui la va matar, cada dia que algú en parla, ell ho sent. A això li dona molt malestar.
 - Però si és que algú sap qui és l'assassí, per què no el detenen?
 - Sembla que qui va matar la mestressa podria ser una familiar molt proper. Les males llengües diuen que va ser el seu home i que per això li fa un recordatori cada nit.
- Dit això, el misteriós personatge va continuar el seu camí."

Aquesta llegenda, de títol complet "L'assassinat i la por en una habitació misteriosa d'una masia del terme de Lluçà", va ser recollida per Jordi Torres i Sociats dins de "Por, màgica i tresors a la Catalunya Interior".

Bibliografia

TORRES Jordi (2003). Por, màgica i tresors a la Catalunya interior. Farell.

